765/07

Den 26. februar 2007 blev i sag nr. 69.079:

xxxxxxxx xxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har Familiens Basisforsikring II i Danske Forsikring, klager ved sin advokat over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for tyveri af smykker.

Selskabet har afvist at yde dækning under henvisning til, at klageren hverken har dokumenteret, at hun var retsmæssig ejer af smykkerne, eller kravets størrelse.

Det fremgår af sagen, at klageren den 30/9 2004 var udsat for et tyveri i sin bolig. Hun fik i den forbindelse stjålet adskillige smykker til en samlet værdi opgjort af hende selv til omkring 400.000 kr. samt 2.500 kr. i kontanter. Klageren oplyste, at smykkerne var købt i Egypten. Størstedelen var egne smykker, de resterende var arvestykker.

I skrivelse af 10/11 2004 til nævnet anførte klageren:

> "Jeg er ikke i besiddelse af dokumentation eller certifikater på mine smykker, eftersom jeg igennem en årrække har købt samt arvet en stor del af min mors smykker. Smykker som hun har arvet af sin mor, derved er eventuelle certifikater naturligvis gået tabt i tidens løb. Jeg har heller ikke billeder af de stjålne smykker ej heller af sølvtøjet som også blev stjålet.
>
> Efter indbrud på min gamle adresse; O.B. Vej, fik jeg 27.10.2000 vurderet mine smykker af guldsmed H.C.H. hos taksator J.B., skadenr. … Med erstatningsbeløbet

indkøbte jeg således nye smykker i årene efter. Min mor afgik ved døden i marts 2004, og her arvede jeg yderligere smykker fra min mor, som til min store ulykke også blev stjålet ved indbruddet for nylig.

Vurderingen fra H.C.H. bevidner, at jeg har været i besiddelse af smykker med høj værdi, som jeg generhvervede ved hjælp af erstatningsbeløbet."

Bilagt skrivelsen var kopi af vurderingen fra guldsmeden.

Selskabet erstattede klageren kontanter fratrukket hendes selvrisiko. Samtidig oplyste selskabet, at hvad angik smykkerne, ville selskabet ikke udbetale erstatning, medmindre hun indsendte yderligere dokumentation for kravet og dets størrelse. Vedlagt skrivelse af 23/6 2005 fremsendte klageren diverse kvitteringer. I skrivelsen hedder der:

"Som lovet i min sidste skrivelse fremsender jeg hermed dokumentation for mine stjålne smykker. Min far er netop kommet til K. og har medbragt både originaler samt kopier af regninger på mine arvede smykker samt selverhvervede smykker. Min far kunne ikke finde alle originalerne men kun kopierne, og han er overbevist om at jeg havde de resterende originaler. Og derfor må de resterende originaler have ligget i samme boks som smykkerne."

Selskabet anmodede ambassaden i Egypten om at undersøge kvitteringerne. Ved skrivelse af 11/9 2005 har ambassaden noteret følgende:

"Generelt

- De nævnte forretninger eksisterer alle og drives fra de i bilagene nævnte adresser, således også på tidspunktet for bilagenes udfærdigelse
- Samtlige forretninger bekræfter bilagenes ægthed, d.v.s. som 'true copies' af de originale af forretningerne udfærdigede fakturaer
- Samtlige forretninger bekræfter at føre/sælge og at have solgt de pågældende smykker
- Spørgsmålet om hvorvidt bilagene opfylder lokale bogføringsregler vil formentlig afhænge af, hvorvidt kundens navn fremgår af de originale fakturaer (se nedenfor)

Som det fremgår af bilagene, der hermed tilbagesendes, har forretningerne K. & A. jewellery … og forretningen på C.. St. alle forsynet (kopierne af) deres fakturaer med en verifikationspåtegning.

Forretningen M.K. (11 fakturaer) bekræfter at bilagene er 'true copies' og at indkøbene er foretaget i forretningen, men påpeger at kundens navn ses at være fjernet fra bilagene. Tilsvarende bekræfter forretningen D.C. at have udstedt de omhandlede 2 Guarantee Certificate of Diamond (fax sider 011 og 019), men påpeger at de fremlagte kopier mangler kundens navn, som vil være påført øverst på et originalt certifikat."

Selskabet har til brug for sagens afgørelse udarbejdet intern rapport, hvori det i anbefalingen hedder:

"**Anbefaling**

Efter at have undersøgt sagen er jeg lidt i tvivl. Undersøgelsen fra ambassaden er dog ret tydelige i sit resultat. Der er rettet i de indsendte bilags oplysninger omkring køber af smykkerne. Netop køberen er afgørende for hvorvidt der er tale om arvestykker, eller om det blot er FT's egne (eller andres) indkøb.

Da alle smykker incl. arvestykker ses indkøbt inden for de sidste 3-4 år, kan det virke mærkeligt at ingen arvestykker er dateret af ældre dato.

Ved et nærmere kig på bilagene fra forretningen 'M.K.' kan det konstateres, at der på de originale kvitteringer ses påført bilagsnumre. Det er således påfaldende, at der for de indsendte fotokopier fra samme forretning ikke ses anført bilagsnumre. Dette virker ikke troværdigt og bestyrker mistanken om falske bilag.

Som nævnt ovenfor er det ligeledes påfaldende, at FT trods flere 'husundersøgelser' hos faderen over ca. seks mdr. ikke har været i stand til at fremskaffe den nødvendige dokumentation. Først da skaden blev afvist fremkom dokumentationen pludselig. Oven i købet en dokumentation som der jf. Den Danske Ambassade er rettet i.

Endvidere ses nogle smykker anført som arvestykker som rettelig er egne og omvendt i forhold den indsendte smykkefortegnelse med det oprindelige krav. Man må formode, at FT har gjort sig nogle tanker inden denne blev udfærdiget.

Det virker også påfaldende at punkt 6 i smykkefortegnelsen ifølge FT's forklaring både indeholder egne smykker og arvestykker. De burde hidrøre fra enten hende selv eller moderen.

På baggrund af undersøgelse fra ambassaden og sagens øvrige oplysninger mener jeg derfor, at der er berettiget mistanke om forsøg på svindel. Når dette er sagt, fralægger FT sig hurtigt sit ansvar, idet hun henviser til at det er familien fra Egypten som har fremskaffet den nødvendige dokumentation. Det er dog min opfattelse, at hun nok også har en finger med i spillet.

Det skal således anføres, at sagen derfor bliver vanskelig at politianmelde trods de ændrede bilag, idet FT påstår at dette så må være lavet af familien i Egypten. Af indlysende årsager skal vi nok ikke forvente, at politiet drager til Egypten med en international retsanmodning i denne sag. Derfor mener jeg ikke at sagen skal politianmeldes.

FT har ligeledes indsendt en række fotos af smykker. Disse er imidlertid af en særdeles ringe kvalitet og kan ikke vurderes på denne baggrund, ligesom sagens øvrige oplysninger stiller skærpet krav til dokumentationen."

Klageren har ved sin advokat indbragt selskabets afslag for nævnet og i klageskrivelse af 20/3 2006 til nævnet anført:

"På min klients vegne skal jeg til støtte for klagen anføre, at min klient har lidt et tab i det i anmeldelsen anførte omfang.

Min klients manglende mulighed for at skaffe den rekvirerede dokumentation bør ikke kunne føre til, at min klient ingen erstatning får.

Smykkerne er erhvervet gennem mange år, og min klients familie er klar til at fremkomme med en redegørelse for smykkerne, som min klient dermed beviseligt har ejet.

Topdanmarks afvisning af kravet bærer en noget formel natur.

Jeg tillader mig at understrege, at min klient har boet i Danmark i mange år, har været gift og har børn i Danmark. Hun ernærer sig som autoriseret tolk."

Selskabet har i skrivelse af 1/5 2006 over for nævnet fastholdt deres afgørelse og til støtte herfor anført:

"**Sådan har vi behandlet sagen**

Den 30. september 2004 var klager udsat for indbrud i sin bopæl … I den forbindelse skulle hun angiveligt have fået stjålet smykker til et anført beløb på omkring 400.000 kroner.

Smykkerne skulle ifølge det oplyste dels være arvet dels være købt af klager selv i investeringsøjemed.

Som det fremgår af vedlagte kopi af korrespondance, bad selskabet klager om at indsende dokumentation for kravet, men det var først efter flere måneder og efter flere opfordringer fra selskabet, at vi modtog diverse kvitteringer, dog alle skrevet på egyptisk.

På dette tidspunkt valgte vi, at lade sagens behandling overgå til skadeinspektør C.U., som lod kvitteringerne undersøge nærmere via Den Kongelige Danske Ambassade i Egypten.

Som det fremgår af vedlagte kopi af rapport fra C.U. samt af ambassadens tilbagemelding, er kvitteringerne som udgangspunkt ægte, men der er rettet i de indsendte bilag.

Som det ligeledes fremgår af rapporten fra C.U. er der ikke - for så vidt angår de smykker, som klager selv har købt - sket behørig afgiftsberigtigelse ved indførsel til Danmark.

På baggrund af skadeinspektørens undersøgelse herunder tilbagemeldingen fra ambassaden, har vi afvist at udbetale erstatning for smykkerne.

Klager skal dokumentere sit krav

Det påhviler klager at dokumentere såvel forsikringsbegivenheden som sit krav. Det betyder, at klager skal dokumentere at hun har været den retmæssige ejer af smykkerne ligesom hun skal dokumentere kravets størrelse.

Klager har hverken dokumenteret, at hun har været retmæssig ejer af smykkerne eller kravets størrelse. På baggrund heraf finder vi ikke, at klager har kravet på, at vi udbetaler erstatning for smykkerne.

I den forbindelse gør vi opmærksom på, at der er rettet i de indsendte kvitteringer. Selskabet må derfor være berettiget til, at skærpe kravet til dokumentation også for øvrige effekter i sagen.

Vi kan ikke erstatte ulovligt indførte varer

For så vidt angår de smykker, som klager selv har købt, og som er indført til Danmark, skulle der have været betalt såvel told som moms. Dette er imidlertid ikke sket.

At udbetale erstatning for sådanne smykker, som er indført til Danmark i strid med diverse told- og afgiftsbestemmelser, vil efter vores opfattelse være i strid med Straffelovens § 290 og med FAL % 35 og 39, og vi kan derfor ikke erstatte sådanne effekter.

Vi fastholder afgørelsen

Der er ikke med sagens indbringelse for Ankenævnet fremkommet nye oplysninger i sagen, og vi fastholder vores afvisning af at udbetale erstatning for smykkerne."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"7.6 **Dokumentation**

For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen.

Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen - i det omfang man er i besiddelse heraf - indsender kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt eller fyldestgørende beskrivelse eller fotos.

I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overdragelseserklæring med angivelse af, hvad der købes og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring.

Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre, sit krav, risikerer man, at Danske Forsikring kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

Nævnet udtaler:

Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte krav.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at der til sagens afgørelse kræves en nærmere bevisførelse vedrørende erstatningskravet. Da en sådan bevisførelse ikke kan

ske for nævnet, men i givet fald må foregå ved domstolene, må nævnet med henvisning til § 4 i nævnets vedtægter afvise sagen.

Nævnet bemærker dog, at manglende afgiftsberigtigelse efter nævnets opfattelse ikke kan føre til bortfald af erstatningen, men kun til nedsættelse.

Med denne tilføjelse

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen